

Sarrafi Olmuşum da Hüznün

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Ekim 2016

Hoyrat ki rütbesi erişilmez,
Selamı yitik bir gölgeyi sırtlanıp
Saklandığım köşe bucak.
Hangi vecize ki tınısında yorgun bir eda,
Hangi saklı sure ki mabedi en derin mahrem
Ve çit kırıldım ruhların göçtüğü o kırağıda
Kala kalmışlığı nüktedan bir seyri de yok sayıp,
Tümden haz etmediği yüreğin en soluk güfte,
Derken demlenmeye doyamazken
Tünediğim matemde.

Dingin ve tırsak bir gölgeye yeğ tutarım
Ant verdiğim sözü de eklerim
Serzenişi yok saydığım o cüssesinde en buruk tesellinin.

En aykırısından kesat bir ukdede sıkıştırılmışlığı
Ruhani bir sarhoşluğu destur edinip
Kekremsi bir feryat hem de en alasından
Hacız ettiği demli hezeyanda yoksun bir sükûtu
Mal ederken kırık bir tümceye.

Hasbelkader yaşamaya dair tutuklu tutulduğum
O devasa hücre:
Yangın körüklendikçe hangi gölgeyi yeğlerim yokluğuna,
Cürüm bildiğim okkalı bir kelimada arda kalan o isyanı da
Gömerim en dibine karanlığın:
Tümden türeyen israfı yok sayarım,
Hoyrat bir imgeye taparım belki de
Ve sivrildikçe akıl melekelerim
Dalarım dalarım çok uzaklara:
Kopamadığım dünümü mimlerim her satır arasında
Ve yoz bir tükenişi rahmet bilirim
İlahi Aşkın hulasa varlığını kıblemde saklarken
Ve sakınırken kem gözlerden.

Tefrikasını çoktan kaybettim mazinin,
İfrata kaçtığımı bile bile yâd ettim
Dünün menkıbesini
Ve toz duman oldu kesilmeyen ahkâmlar
Hem de ne uğruna?
Körü körüne inandığım o sakil beyitte
Ve tahayyülün bile ötesinde
Öteleşen kayıp yarım tahakküm ettim
Dilden öte dilsizliği gonca yarınların,
Kelamdan çok kadrini bilemediğim varlığının:
Saklı tuttuğuma mı yanayım
İfşa ettiğim bir tekerlemede mi sayacın takıldığı
O devrik name:
Hani tekerinde yoksunluk,
Cübbesinde sefalet
Ve el-âleme görücüye çıkardığım sakıncalı bir keramet.

Gün de görmedim, demem: Hâşâ!
Yoksunluğumu milat bildim hem de dünden yarına
Biraz da gölgelere gönül verdim
Şu insan pazarında;
Yadsımadan ve yanmadan.

En eksik terennüm,
Sırtlan bir yüzeyde teamülü gönülsüzlüğün:
Hayli kırılğan bir infilak,
Sarrafı olmuşum da hüznün
Buyur ettiğim cefayı hepten sahiplendim
Bir güz gecesinde ikbal bildiğim o sırdaş imgeyi
Dahi nakşetmişken huzur bahçemde
Ve ısmarlamadığım yalanlara rast gelip de
Soyutlamışken sefayı.

Rahmetin indinde naif bir terennüm benimki:
Sondan bir önceye eremediğim hidayetinin indine sakladığım
O aşkın rahmeti besbelli:
Varlıksız bir sevdayı mesken bilip çöreklediğim.
Dil yarası yüreği payidar kılan,
Onca imin tantanası

Beynamaz bir cümlede takılmışlığı aklın,
Sükûtun huzurla meşki,
Boyutsuzluğumun ihbarında
Teneffüs ettiğim gayri ihtiyari bir serzeniş,
Boykot ettiğim o istihbarattan hallice yüklenip de
Şiirin dibinde savurduğum bir nidayı da sahiplenip
Israrcı bir pekiştireci yâd edip
Dünün külliyesinde.